

РЕШЕНИЕ

№ 4246

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **2901** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Комисията за финансов надзор, чрез процесуален представител, срещу Решение от 17.01.2022 г. на СРС, НО, 112-ти състав, постановено по НАХД № 11891/2021г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-627 от 22.07.2021 г., издадено от председателя на КФН, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] (Л. Т.), ет. 10, представлявано от К. В. В. и В. Г. И., са наложени 14 административни наказания „имуществена санкция“ в размер от по 4 000 лева, всяко, за извършени 14 нарушения, квалифицирани по чл. 32, ал. 2, вр. ал.1, изр. 1, пр. 3, вр. чл. 19, ал. 5, т. 4 от Закона за комисията за финансов надзор (ЗКФН).

Касаторът иска да се отмени оспореното решение като неправилно и да се потвърди НП. В съдебно заседание жалбата се поддържа изцяло по изложените основания от процесуален представител юрк. Л.. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител адв. К. оспорва жалбата като неоснователна в съдебно заседание. Представя писмени бележки. Претендира присъждането на разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура Прокурор Ц. дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след анализ на доказателствата, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, а за неговата допустимост, валидност и съответствие с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост не са наведени от касационния жалбоподател и съдът не открива при извършената касационна проверка наличието на такива.

Дружеството-ответник по касация е санкционирано за това, че при извършена надзорна проверка на 18.09.2020г., на основание обективизираното по т. 9 Искане № 3/15.10.2020г., със срок за изпълнение 21.10.2020 г. и т. 1 от Искане № 4 от 22.10.2022г., със срок до 27.10.2020г. проверяващият екип е изискал предоставяне на пълни клиентски досиета на посочените в същите искания клиенти на ИП, за преценка относно това дали същите инвестиционни услуги или продукти са подходящи за клиентите съгласно чл. 79, ал. 1 от ЗПФИ. С писма, постъпили в КФН съответно на 21.10.2020г. и 27.10.2020г. ИП е предоставил изисканите клиентски досиета на конкретни клиенти. При преглед на депозираните книжа, служителите на КФН установили, че в представените досиета на горепосочените клиенти на ИП, не се съдържа информация и документи, от които да е видно, че съгласно изискванията на чл. 79, 1 от ЗПФИ, посредникът е изискал от клиентите информация за техните знания и опит с оглед извършването на преценка дали съответните инвестиционни услуги или продукти са подходящи (целесъобразни) за клиентите. Също така, на проверяващия екип не са предоставени документи или информация за наличие на предпоставките по чл. 79, ал. 5 от ЗПФИ за освобождаване от задълженията на Посредника за извършване на оценка за целесъобразност. Допълнително, в отговор на т. 2 от Искане № 7 от 10.11.2020г., посредникът е потвърдил, че изпратените клиентски досиета, съдържат всички документи за съответните клиенти и ИП не разполагал с допълнителни документ. На 23.12.2020 г. с писмо, постъпило по електронен път, Ответникът е представил допълнителни документи, съответно към т. 9 на Искане № 3 и т. 1 на Искане № 4, включително и въпросници, попълнени от горепосочените клиенти и за целите на чл. 79, ал. 1 от ЗПФИ. В изпълнение на т. 5 от Искане № 11 от 11.01.2021г., на 14.01.2021 г. с писмо постъпило по електронен път, ИП е представил на проверяващия екип обяснения, с които потвърждава, че информацията от същите въпросници е събрана и за целите на чл. 79, ал. 1 от ЗПФИ. Въз основа на тези констатации е съставен АУАН № Р-06-99/08.02.2021г. на [фирма], с ЕИК[ЕИК], за извършени 14 (четиринадесет) административни нарушения на чл. 32, ал. 2, предл.1, във вр. чл.32, ал.1, изр.1, предл.3, във връзка с чл. 19, ал.5, т.4 от ЗКФН и е издадено НП /НП/ № Р-10-627 от 22.07.2021 г., издадено от председателя на КФН, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], са наложени 14 административни наказания „имуществена санкция“ в размер на по 4 000 лева, всяко, за извършени 14 нарушения, квалифицирани по чл. 32, ал. 2, вр. ал.1, изр. 1, пр. 3, вр. чл. 19, ал. 5, т. 4 от Закона за комисията за финансов надзор (ЗКФН).

Съставът на въззивния съд, след проведено следствие и обсъждайки в мотивите на

решението събраните в хода на наказателното производство доказателства, е приел за доказани извършените и описани в АУАН и НП изпълнително деяние, осъществяващо от обективна страна състав на административно нарушение по смисъла на чл. 32, ал. 2, вр. ал.1, изр. 1, пр. 3, вр. чл. 19, ал. 5, т. 4 от Закона за комисията за финансов надзор (ЗКФН), но е отменил НП, като е приел, че е налице процесуално нарушение, което касае датата на извършване на нарушенията. То се изразява в посочване на период от време за извършване на нарушенията, а именно: 24.11.2020-23.12.2020г., в който не попада посочване на конкретна дата на извършване на изпълнителното деяние, което в случая може да е както действие, така и бездействие. Според състава на съда, датата на извършване на нарушенията следва да бъде денят, следващ крайния срок, в който КФН е дала възможност на посредника да изпълни задължението си. Ето защо, като е посочила период от време (24.11.2020-23.12.2020 г.), в който действителната дата на извършване на всяко от нарушенията не попада, КФН неправилно е определила датите на извършване и на 14-те нарушения. А това по своята същност представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Въззивното решение е правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

Правилно въззивният съд е приел, с оглед фактическия състав на чл. 32, ал. 1 ЗКФН, че инвестиционният посредник не е реализирал поведение (действия и/или бездействие), довело като краен резултат до препятстване осъществяването на надзорни правомощия от страна на служителите на КФН. Фактът, че впоследствие разпечатки от електронния регистър на декларации за произход на средства, на клиенти са били предоставени с известно закъснение, не води до обобщава извод за затрудняване или в конкретната хипотеза „възпрепятстване“ на служителите на КФН. Посочването на период, а не конкретна дата за всяко деяние, представлява съществено процесуално нарушение, който порок на акта, обосновава неговата отмяна.

С оглед изхода от правния спор основателно е искането за присъждане на разноски на ответната страна, като с оглед направеното възражение за прекомерност от касатора, което съдът намира за основателно, при приложение нормата на чл.18, т.4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, определя в размер на 300 лв., от поисканите 938.80 лв.

Водим от изложеното, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.01.2022 г. на СРС, НО, 112-ти състав, постановено по НАХД № 11891/2021г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-627 от 22.07.2021г., издадено от Председателя на КФН.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор, да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], сумата от 300 лв. /триста лева/, съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: